

Posudek vedoucího práce.

Diplomová práce: Stefan WOJDYŁA, Dialog międzyreligijny a misyjna działalność Kościoła (Mezináboženský dialog a misijní působení Církve), Praha 2007.

Autor této práce zkoumá vztah mezi misijním působením římskokatolické církve a mezináboženským dialogem, o který tato církev současně usiluje. Je to aktuální problém a proto pokus o jeho řešení musíme uvítat. Kladem práce je to, že je dobře zakotvená v dokumentech Učitelského úřadu církve a v odborné literatuře. Její seznam je sice sestaven poněkud svérázně, ale na kvalitě samotné práce to nic nemění. Práce je psaná v polštině a i použitá literatura je v absolutní většině polská, nebo se jedná o překlad do polštiny.

Práce je logicky a přehledně strukturovaná. Po úvodu, ve kterém je objasněn metodologický postup a dále načrtnutý obsah jednotlivých kapitol následuje podrobný rozbor problematiky.

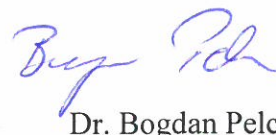
1. kapitola je věnována ujasnění základních pojmů: dialog, náboženství, mezináboženský dialog. Zdá se, že pokus o definování těchto pojmů autor zvládl neúplně, občas schází závěr delších pasáží, v kterých autor vypočítává různé výroky a definice, ale neuvádí, kterou považuje za správnou, nebo alespoň nejvíc vyhovující. Velmi zajímavě pojednává o metodách definování podstaty náboženství, ale v závěru podkapitoly neuvádí, s kterou definicí náboženství bude v práci počítat.

Kapitoly 2 až 4 popisují vztah mezi dialogem a misí na konkrétních příkladech – na poměru mezi katolickou církví, judaismem, islámem a buddhismem. Obrací svoji pozornost na to, co dialogu mezi křesťanstvím a jednotlivými náboženstvími překáží a také k čemu tento dialog může dospět. Bohužel teoretické poznatky, které autor získal během zpracování první kapitoly zde nejsou v uspokojivém stupni využité, schází návaznost mezi jednotlivými kapitolami. Analýza církevních dokumentů je však provedena pečlivě a je vidět, že autor pracně vyhledal i nejmenší zmínky v projevech Jana Pavla II na téma, kterým se zabýval.

Po formální stránce práce splňuje kladené požadavky. Pouze grafická úprava poznámek pod čarou mírně odbíhá od stanovených norem (zejména tituly knih nejsou psány kurzivou) a horní okraj je větší, než je stanoveno, ale při rozsahu práce 102 stran to není problém – ve správném formátu by objem práce formální požadavek minimálně 80 stran splnil. Pro pořádek je nutné se zmínit i o výskytu překlepů a o tom, že občas schází mezera mezi jednotlivými členy bibliografického popisu.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „výborně - velmi dobře“.

V Praze, 25.5.2007

Dr. Bogdan Pelc